

ZAŠTO SMO STVORENI I KUDA IDEMO

U ime Allaha, Milosnog, Samilosnog!

Stoljećima kroz historiju, mnogi su se pitali šta je osnova života, u čemu je svrha boravka na ovom svijetu i da li postoji cilj kojem treba da težimo? Od čega i kako smo nastali, od čega zavisi način i dužina našeg života, koji su uzroci smrti i da li to predstavlja uništenje jednog ljudskog bića i njegov vječni kraj?

Ova i slična pitanja postavljao je čovjek sebi kako bi pronašao zadovoljavajući odgovor i time smirio svoju nemirnu i uplašenu dušu i ubijedio svoj sumnjičavi razum. Našavši se pred kratkoćom života ispunjenim teškoćama i brigama te svjestan da nije odlučivao niti upravljao u nastanku svog života, kao što ne može spriječiti njegov prestanak, čovjek pokušava izaći iz ovog lavirinta. Ima onih čiji mozak staje izgubljen pred ovom stvarnošću, pa su našli privremeno rješenje u odbacivanju svake pomisli na život i smrt, iako u podsvijesti svjesni činjenice da moraju nestati kao što su i postali. Ovakvi su nastojali i nastoje sebe zaposliti svim i svačim kako ne bi imali vremena za razmišljanje o suštinskim pitanjima. Oni se pokušavaju usresrediti na uređenje svog ovozemaljskog života do najmanjih sitnica, kako bi se nakratko proveli i uživali, postavši robovi materije, a sve to pod pritiskom činjenice o smrti. Drugi padaju u očaj, pa i ono malo vremena koje im je dato da žive na ovom svijetu unište u opijanju i ludosti. Mnogi su se poveli za mišljenjima raznih filozofa, koji na osnovu svog razuma i shvatanja nagadaše o svrsi i smislu života i smrti, te se podijeliše da im se ni broj ne zna.

Iz ovoga se vidi velika potreba čovječanstva za Allahovim poslanicima koji vjerno preneseše poruke i upute Uzvišenog Stvoritelja. Zbog kratkoće ljudskog života, te činjenice da se više neće vratiti na ovaj svijet i velike mogućnosti da skrenu sa Pravog Puta pod uticajem strasti, neznanja i okolnosti u kojima žive, bila je Allahova milost da šalje Svoje časne i čiste poslanike i vjerovjesnike da ukažu čovječanstvu na put spasa i da ih obavijeste o cilju, svrsi i biti ovog života, kao i o smrti i svemu što dolazi poslije nje. Allahove Objave su jasne smjernice, i svjetlo koje ljudskom rodu daje odgovore na sva goruća pitanja od njihovog interesa.

Iako razum ima svoje granice i nije u stanju sve da shvati i zaključi, ipak mu je sasvim razumljivo i prirodno, da mi kao stvorenja nismo sami nastali iz slučajnosti, niti smo mi išta stvorili i samim tim postali stvoritelji, već sve stvoreno nužno ukazuje da postoji Stvoritelj svega, Koji je Moćan, Mudar i Znan i koji nije stvoren. Na ovu činjenicu podsjeća nas u Kur'anu Svojim riječima: ***"Zar su oni stvoreni bez Stvoritelja ili su oni sebi stvoritelji. Zar su oni stvorili nebesa i Zemlju?!"*** Tur 35-36.

Čista ljudska priroda u kojoj je Uzvišeni učinio ljude upućuje na jednog Stvoritelja kome ništa nije slično niti ravno. U čovjeku je usađena potreba za obožavanjem Stvoritelja i on tome teži. Kaže Uzvišeni u Kur'anu: ***"Ti okreni lice svoje, kao pravi vjernik čistoj vjeri, Allahovoj prirodi prema kojoj On ljude stvori. Nema promjene u Allahovom stvaranju – to je prava vjera, ali većina ljudi ne zna. Njemu predano obraćajući se, vi bojte Ga se i namaz klanjajte i ne budite od onih koji Mu širk čine, od onih koji su vjeru svoju razbili i u stranke se podijelili, svaka stranka radosna onim što ima."*** Rum 30-32.

Naći ćemo kroz historiju ljudskog rada da se nikada nije dovodila u dilemu potreba za obožavanjem. Čak i one koji su govorili da ne vjeruju ništa i nemaju potrebe za obožavanjem naći ćemo ih da su vjerni obožavaoci svojih niskih strasti, rada, vođa i vladara, ovosvjetskih malih koristi i dobara i mnogo toga što ne

zavrjeđuje da bude obožavano. Osnova problema leži u činjenici kome čovjek čini ibadet i kako, a ne da li nekoga ili nešto obožava.

Tako ćemo naći da se Časni Kur'an ne usresređuje na govor u pogledu potrebe za obožavanjem, već na činjenicu da taj tačno određeni i precizirani ibadet mora biti upućivan jedinom Stvoritelju Uzvišenom Allahu dž. š. i nikome drugom.

Ljudi često skreću sa pravog puta pa se spuštaju na niske grane i ponižavaju se obožavajući ono što nije dostojno ibadeta. Tako nalazimo da obožavaju kamenje, drveće, kipove, Sunce, Mjesec, krave, mrtve, svoje sveštenike i vladare, vračare i gatare, marke i dolare, položaje i fotelje i mnogo toga žrtvujući za to svoj život, vrijeme, snagu i napor, trud i zalaganje, boreći se za to, voleći to više od svega drugog i mrzeći u ime toga, slijepo slijedeći različite krive ideologije.

Allah dž.š. jedini je istinski Bog, jer On, Uzvišeni stvara i rastvara, vlada i gospodari svim. Samo Stvoritelj može biti istinski Bog i samo On zaslužuje da bude obožavan, što podrazumjeva vjerovanje, pokoravanje, veličanje i žrtvovanje. Kaže Uzvišeni: **"Samo Njemu stvaranje i naredba pripada! Uzvišen neka je Allah, Gospodar svjetova."** A'raf 54.

I kaže: **"Pa da li je onda Onaj Koji stvara, kao onaj koji ne stvara?! Zar se nećete urazumiti?!... "** Nahl 17, i **"Oni kojima se oni, umjesto Allaha mole ne stvaraju ništa, a oni su stvoreni."** Nahl 20.

I kaže: **"O ljudi, evo vam jednog primjera, pa ga poslušajte: 'Zaista oni koje prizivate, pored Allaha, ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji moli i onaj kome se mole'"** Hadždž 73.

Ovo je uputa da je Uzvišeni, jedini istinski Gospodar, da je jedinstven po Svojim imenima i svojstvima i da se ibadet mora činiti isključivo i samo Njemu s.v.t. To je pravi put i ovo je savršenost i mudrost Božije Riječi i upute.

Stvaranje je dokaz da je Allah dž.š. jedini pravi Gospodar, a ovo je opet dokaz da ibadet može i mora biti upućen samo onome ko ga zaslužuje, a to je naš Gospodar Uzvišeni Allah.

Činjenje svih vrsta ibadeta samo Uzvišenom Allahu jeste, ustvari, kruna i plod ispravnog i potpunog vjerovanja u Allahovu jednoću (tevhid). To je suština šehadeta LA ILAHE ILLALLAH, tj. da se jedinom Allahu dž.š. s pravom upućuje svaki ibadet i da je On s.v.t., jedini istinski Bog i da je sve što se obožava mimo Njega Uzvišenog lažno božanstvo i nedostojno bilo kolikog i bilo kakvog ibadeta. Drugi dio šehadeta, tj. MUHAMMEDUN RESULULLAH – Muhammed je Allahov Poslanik, znači potvrdu da mi prihvatamo šerijat – zakon, koji nam je od Uzvišenog Allaha vjerno dostavio slijedeći ga. Širk je uputiti bilo koji ibadet nekome drugome uz ili mimo jedinom Stvoritelju. Onaj koji umre ne pokajavši se od učinjenog širka, njemu je Allah dž.š. haram džennet učinio i mjesto mu je vatra, a grijeh mu nikada oprostjen neće biti.

Kaže Uzvišeni: **"Ko širk učini Allahu, tome je zabranio Allah džennet, a boravište njegovo je vatra i niko zulumčarima neće pomoći."** Maide 72.

I kaže: **"Allah neće oprostiti da Mu se širk čini, a oprostiće manje grijehove od toga, kome On hoće. A onaj ko učini širk Allahu taj potvorom čini grijeh golemi."** Nisa' 48.

Muslimanu pored toga što vjeruje da Allah dž.š. postoji i da je Jedan, i da Mu niko nije ravan, nužno je da to potvrdi svojim djelima i postupcima.

Ako su nečija djela suprotna šehadetu ili bude radio dobra dijela koja je pomiješao sa širkom, ništa mu neće vrijediti ni riječi šehadeta niti učinjena dobra djela, jer ih je pokvario i poništio najvećim grijehom – širkom.

Kaže Uzvišeni o svojim poslanicima: **"To je Allahova uputa. On upućuje njom koga hoće. A da su oni širk učinili, sigurno bi im propalo ono što su činili". En'am 88.**

A kaže i Resulu-Muhammedu s.a.v.s.: **"A objavljeno je tebi i onima prije tebe: 'Ako širk učiniš, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti. Nego Allaha jedino obožavaj i budi od zahvalnih.'" Zumer 65-66.**

Za veliko čudo mušrici Mekke su vjerovali da je Uzvišeni jedini istinski Gospodar, Opskrbitelj, Stvoritelj, Onaj koji daje život i smrt, prima dovu... što nam i Časni Kur'an potvrđuje: **"Upitaj: 'Ko vas hrani s neba i iz zemlje, čije su djelo sluh i vid, ko stvara živo iz neživog, a pretvara živo u neživo, i ko upravlja svim?' – Allah!' – reći će oni - , a ti reci: 'Pa zašto Ga se onda ne bojite?', 'To vam je Allah, Gospodar vaš istinski! Zar poslije istine ima išta osim zablude? Pa kuda se onda odmećete?' Tako će se obistinit riječ Gospodara tvoga da vjerovati neće oni koji u grijehu žive."** Junus 31-33.

Ali im nije to bilo dovoljno da ih izvede iz kruga širka i nevjerovanja, pa se Poslanik s.a.v.s. borio protiv njih i dozvolio njihovu krv i imetak. To zato što ih vjerovanje samo u Allahovo dž. š. gospodarstvo nije spriječilo da drugima pored Njega ibadet čine i traže posrednika u obraćanju i obožavanju Njega kao što kaže Uzvišeni: **"Mi ti, doista, objavljujemo Knjigu, pravu istinu, zato se klanjaj samo Allahu, iskreno Mu ispovijedajući Vjeru! Iskreno ispovijedanje vjere dug je Allahu! A onima koji pored Njega uzimaju zaštitnike: 'Mi im se klanjamo samo zato da bi nas što više Allahu približili' – Allah će njima, zaista, presuditi o onome u čemu su se oni razilazili. Allah nikako neće uputiti na pravi put onoga ko je lažljivac i nevjernik"** Zumer 2-3.

Svi poslanici od Allaha s.v.t. dolazili su sa istom porukom šehadeta i pozivom u Allahovu jednoću. Kaže Uzvišeni: **"Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo objavili: 'Nema boga osim Mene, zato Meni ibadet činite!'" Enbija' 25.**

Pravo samo Uzvišenog Allaha na ibadet vidimo kroz savršenost Svevišnjeg koju upoznajemo preko Njegovih najljepših imena i svojstava, tj. jer je dostojan ibadeta sam po sebi i zato što je i još uvijek daje blagodati ljudima, koje im samo On Uzvišeni može dati kao što su hidajet (uputa), vladanje ljudima i svim njihovim djelima (Rabb), i stvaranje ljudi kao i svega što postoji. Kaže Uzvišeni: **"Allah stvara i vas i ono što učinite"** Saffat 96.

Podsjetimo se kroz slijedeće kur'anske ajete na Veličinu našeg Uzvišenog Stvoritelja, njegovu jedinstvenost i neke od blagodati koje nam podari. Kaže Uzvišeni: **"Reci: 'Hvala Allahu i mir robovima Njegovim koje je On odabrao!' Šta je bolje: Allah ili oni koje Njemu pridružuju oni. Onaj koji je nebesa i Zemlju stvorio i koji vam spušta s neba kišu pomoću koje Mi dajemo da ozelene bašče prekrasne, - nemoguće je da vi učinite da izraste drveće njihovo. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, ali su oni narod koji druge s Njim izjednačuje; Onaj koji je Zemlju prebivalištem učinio i kroz nju rijeke proveo i na njoj brda nepomična postavio i dva mora pregradio. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? Ne postoji, nego većina njih u neznanju živi; Onaj koji se nevoljniku, kad mu se obrati, odaziva, i koji zlo otklanja i koji vas na Zemlji namjesnicima postavlja. – Zar pored**

Allaha postoji drugi bog? Kako nikako vi da poruku primite! – Onaj koji vam u tminama, na kopnu i na moru, put pokazuje i koji vjetrove kao radosnu vijest ispred milosti Svoje šalje. – Zar pored Allaha postoji drugi bog? kako je Allah visoko iznad onih kojima Njemu širk čine!” Nemi 59-63.

Kada smo svjesni činjenice da ni najjednostavnija olovka nije mogla sama nastati i time poslužiti svojoj svrsi, kada čovjek koji je daleko složeniji od jedne olovke nije mogao slučajno postati, i kada ovaj savršeno uređeni kosmos i precizno uspostavljeni zakon nije se sam od sebe našao, onda je veoma jasno svakom razumnom, da ni život ljudski nije bez cilja i svrhe. To nije samo život i smrt, jelo, piće i uživanje i ništa više. Oni koji su svoje razmišljanje i rad sveli samo na ovo gori su od stoke koja i nema razuma da shvati bit života i smrti. Kaže Uzvišeni Allah zasigurno uvodi one koji vjeruju i čine dobra djela u bašće ispod kojih rijeke teku: **“A oni koji ne vjeruju oni se naslađuju i žderu baš kao što stoka ždere, a vatra je njihovo stanište.” Muhammed 12.**

Zaista je trebala ogromna moć, znanje i mudrost da bismo se našli na ovoj Zemlji i nema sumnje da je sve to precizno isplanirano, kako naše stvaranje, tako život na Zemlji i smrt.

I pored ovakvih jasnih dokaza ima onih koji pomišljaju da ovaj život nema cilja te i ne mare za onim što čine niti pomišljaju da će za svoje postupke odgovarati pred nekim nakon svoje smrti. Kaže Uzvišeni: **“Zar ste mislili da smo Mi vas uzalud stvorili i da Nam se nećete povratiti. I neka je uzvišen Allah, vladar istiniti, nema drugog boga osim Njega Gospodara Prijestolja veličanstvenog.” Mu’minun 115-116.**

I kaže: **“Zar čovjek misli da će zaludu ostavljen biti. Zar nije bio kaplja koja se iz sjemena izbacila, zatim zametak on bi, pa ga On stvori i obličje podari i od njega onda vrste dvije muškarca i ženu stvori. Pa zar Taj moćan nije da mrtve oživi?! Kijame 36-40.**

Cilj ljudskog života je ibadet Allahu dž.š., tj. biti Mu u pokornosti što obuhvata uvjerenje, rad i riječi sa kojima je On Uzvišeni zadovoljan sa jedne i klonjenje svega što je zabranio i pokudio Sveznajući sa druge strane. To potvrđuje jasni ajet: **“Džine i ljude sam stvorio samo da Mi ibadet čine.” Zarijat 56.**

Tako je cijeli život jednog mu’mina u pokornosti Stvoritelju i u Njegovoj službi i ibadetu. To je pravo našeg Stvoritelja, a naša dužnost prema Njemu. U tome je opet korist nama i tome nije potreban Svevišnji. Naše vjerovanje i postupci treba i mora da budu iz saznanja i ubjeđenja, a ne iz običaja i pukog slijeđenja svega onoga što je naslijeđeno od predaka, bilo to dobro ili loše. Mi svoju vjeru treba da crpimo samo sa čistog izvora, od Stvoritelja, Gospodara i Upućivača ljudi, od Sveznajućeg, Svevišnjeg i Svemogućeg kroz Časni Kur’an i sunnet Resullullaha s.a.v.s. i to samo u ime našeg Gospodara koji jedino stvara. To je pokornost Uzvišenom Allahu, a samim tim i ibadet (bogugodno dijelo) kojim se Svevišnjem približavamo.

Saznati istinu je nešto uzvišeno i vrijedno, a ustrajati na istini je još važnije i vrijednije. Kaže Uzvišeni: **“Oni koji kažu: ‘Naš Gospodar je Allah’, a zatim ustraju na tome, dolaze im meleki – ‘Ne bojte se i ne žalostite i radujte se džennetu koji vam je obećan.’” Fussilet 30.**

Svaka žrtva i požrtvovanje na tom putu postaje lahko. Tako mu’min sebe svrstava u red Allahovih dobrih i iskrenih robova koji riječima iskazuju, a djelima potvrđuju: **“Moj namaz i obredi moji i život moj i smrt moja doista su**

posvećeni Allahu, Gospodaru svjetova, koji nema saučesnika, to mi je naređeno i ja sam prvi musliman." En'am 162-163.

To je iskrena predanost uzvišenom Gospodaru i to je značenje islama sa kojim su došli svi Allahovi poslanici i vjerovjesnici od prvog do posljednjeg, Ono što danas nalazimo među onima koji za sebe kažu da su sljedbenici nebeskih objava samo je izbljedjela slika onoga što poslanici donesoše ljudima, a mnogo toga je iskrivljeno. Samo je islam ostao u svojoj originalnoj formi kakav je objavljen upućujući na istinito od prije objavljenog i ukazujući čovječanstvu na pravi put.

Svi smo svjedoci kratkoće našeg života i njegove neizvjesnosti. Pored toga najmanje jednu njegovu četvrtinu mi provedemo u spavanju, jedan dobar dio nam prođe, ne znamo ni kako, u igri i zabavi, a jedan period nas taru brige, tuge, problemi, bolesti i naponi u borbi za egzistenciju. Kad uz to uzmemo u obzir da ima onih koji i ne dožive starost, već u cvijetu svoje mladosti raznim nesrećama, ratovima i bolestima gube život i bivaju stavljeni rukama svojih najbližih u zemlju ili im se ni za grob ne zna, onda čovjek shvaća svu bezvrijednost ovosvjetskog života i to da on nikako ne može biti sam za sebe cilj.

Mnogi su tragali za srećom i zadovoljstvom na ovom svijetu. Mislili su da je bogatstvo, slava, položaj u društvu i mnogo toga drugog, ono što usrećuje čovjeka, pa nakon uloženog ogromnog napora opet ne nađu sreću. Šta više ono u čemu su se nadali sreći često postane uzrokom njihove nesreće i nezadovoljstva.

Sakupljenim imetkom, položajem i čašću nisu u stanju sebi život produžiti niti obezbijediti vječnost na ovom svijetu. Kada dođe čas smrti ništa se sa sobom ne može ponijeti, već sve ostaje drugima. Kaže Resulullah s.a.v.s.: **"Govori potomak Ademov: 'Moj imetak, moj imetak', a zar tebi potomče Ademov nešto pripada mimo onoga što pojedješ, pa uništiš, ili obućeš, pa upotrijebiš, ili podijeliš kao sadaku, pa sačuvaš, a što je mimo toga on odlazi i ostavlja ga ljudima." Prenosi Muslim.**

Samo ono što čovjek uradi iz pokornosti Stvoritelju od dobra u ime Allaha dž.š., a musliman je, imaće od toga koristi i ono ostaje trajno. Kaže Allahov Poslanik s.a.v.s.: **"Mrtvoga prati troje, dvoje se vraća, a jedno ostaje sa njim. Prati ga njegova porodica, imetak i djela, pa se vraća nazad njegova porodica i imetak, a ostaju njegova djela" Bilježe Buharija i Muslim.**

Oni koji misle da nema ništa poslije smrti i da je ovaj život jedini koji žive, te da poslije njega zemlja postaju i ništa više, najprivrženiji su ovom svijetu i najveća želja jednog od njih jeste da živi "orlova vijeka", tj. hiljadu godina da se protegne njegov život. Ali to je ustvari i kada bi se ostvarilo, samo privremeno rješenje za njega, jer opet valja umrijeti i po njegovom ništavilo postati. Kaže Uzvišeni: **"I naći ćeš ih sigurno da više žude za životom od svih ostalih ljudi, čak i od mnogobožaca, svaki bi volio da poživi hiljadu godina, mada ga to, i kad bi toliko živio, ne bi od patnje udaljilo". Bekare 96.**

Nevjernik je nesretan kada pomisli da će mu smrt doći i da se od toga izvući nikako ne može. To saznanje pogoršava neminovnost da će ovo tijelo, koje je do juče čistio, uljepšavao i mirisao, biti stavljeno u blato i zemljom zatrpano, a potom jadno rastočeno i u zemlju pretvoreno i, po njegovom shvatanju, nikada više neće biti u život dovedeno, niti će mu kroz generacije spomen ili kakav trag ostati. Takvi žive i na ovom svijetu u tjeskobi i nesrećama, pa sebi pomute užitak kratkog provoda, a u nesrećama su očajni i gube svaku nadu. Kaže Uzvišeni: **"A onaj koji se okrene od Opomene Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživjeti. 'Gospodaru moj – reći će – zašto si me**

slijepa oživio kad sam vid imao? 'Evo zašto' – reći će On: 'Dokazi Naši su ti dolazili, ali si ih zaboravljao, pa ti isto tako bivaš zaboravljen. I tako Mi kažnjavamo sve one koji pretjeruju i u dokaze svoga Gospodara ne vjeruju, a patnja na onom svijetu, zaista je bolnija i vječna'". Ta-ha 124-128.

Oni koji ne shvaćaju i ne prihvaćaju da njihov život ima svoju tačno određenu svrhu i cilj, koji misle da je granica do koje dosežu jelo, piće i uživanje, nema sumnje da su oni zaslijepljeni i slijepi pored očiju i da lutaju stranputicom. Kaže Uzvišeni: ***"Onaj ko je na ovom svijetu bio slijep biće slijep i na onom i na najvećoj stranputici'". Isra' 72.***

Poznato nam je da svaki organ u našem tijelu ima svoju funkciju i ulogu i da nikako nije suvišan, iako mi u svemu i u potpunosti nismo kadri da saznamo čemu on sve služi. Sve je stvoreno sa savršenom mudrošću, po preciznim zakonima i u potpunosti radi kao jedna cjelina i u međusobnom je skladu. Kako onda shvatiti cjelokupno kompleksno ljudsko tijelo i život da su nastali slučajno i bez cilja. Pametan i razuman čovjek neće ništa uraditi što nema svoju korisnu svrhu, a šta reći za Stvoritelja ljudi koji nas stvori u najboljem obliku i skladu te nam potčini sve što je na nebesima i što je na Zemlji i savršene zakone uspostavi. Zar neko može i pomisliti da bi nas On Uzvišeni uzalud stvorio i da Mu se nećemo vratiti.

Kao što nas je Mudri i Znani, Moćni i Svemogući iz ništa stvorio, te u nama i oko nas zakone uspostavio, isto tako je odredio propise i principe po kojima je čovjek dužan raditi da bi mu život bio u skladu sa ciljem zbog koga je i stvoren. Pokornost Stvoritelju je cilj ovosvjetskog života, a rezultat toga je garantovana sreća i potpuni uspjeh.

Onaj koji je najbolje znao i zna da nas stvori i u najljepšem obliku nas načini, koji je odredio i uspostavio zakone po kojima živimo i po kojima postoji cjelokupni kosmos svakako najbolje zna šta je najbolje i najprikladnije za nas i šta nas dovodi do stvarne sreće koja ne prestaje, te nam je to, kroz časnu knjigu Kur'an i preko svog Poslanika Muhammeda s.a.v.s. dostavio i propisao kroz cjelokupan naš ovosvjetski život i sve radnje u njemu.

One koji se ohole i glave svoje okreću ili misle da mogu donositi zakone poput Stvoritelja samo sebe i druge zavaravaju. Kaže Uzvišeni: ***"i Sunce i Mjesec i zvijezde su potčinjene Njegovom odredbom. Samo Njemu stvaranje i naredba pripada. Uzvišen neka je Allah Gospodar svjetova." A'raf 54.***

Tako musliman koji se pokorava Allahovom Zakonu i koji radi po propisima izvornog islama živi u skladu sa ciljem zbog kojeg je stvoren. Način svoga života on je uskladio volji svoga Stvoritelja i Vladara, pa osjeća zadovoljstvo i sreću još na ovom svijetu pored teškoća sa kojima se susreće, a to se ne može dobiti niti kupiti ni svim bogatstvima ovog svijeta. A na ahiretu u zadovoljstvu svoga Gospodara i Njegovom džennetu ima takvu nagradu koja prevazilazi mogućnosti opisa sreće i blagostanja.

Kafir i asija i pored ponekad prividne sreće na ovom svijetu osjeća nesigurnost, izgubljenost i nesreću, i poželjeće da se vrati u ovosvjetski život i učini dobra djela koja je propustio. Kaže Uzvišeni: ***"Kad nekom o njih smrt dođe i on uzvikne: 'Gospodaru moj povrati me da uradim kakvo dobro u onome što sam ostavio.' Nikada! To su riječi koje će on uzalud govoriti." Mu'minun 99-100, a na Dan suda će reći: "Gospodaru naš, vidjeli smo i čuli, pa nas vrati radićemo dobra. Mi smo ubijedeni." Sedžda 12.***

Ali zasigurno povratka nema, jer Uzvišeni kaže: ***"A da ti je vidjeti kad pred vatrom budu zadržani, kako će reći: 'Da nam je da vraćeni budemo – pa da***

dokaze Gospodara našega ne poričemo i da vjernici postanemo" Ne, ne. Njima će očividno postati ono što su prije krili. A kada bi bili vraćeni, opet bi nastavili da rade ono što im je bilo zabranjeno, jer oni su doista lažljivci. Oni govore: 'Nema života osim na ovom svijetu i mi nećemo biti oživljeni!' "A da ti je vidjeti kako će, kada pred Gospodarom svojim budu zaustavljeni i kada ih On upita: 'Zar ovo nije istina?' – odgovoriti: 'Jeste tako nam Gospodara našeg!' – a i kako će On reći: 'E pa iskusite onda patnju zbog toga što niste vjerovali!' Oni koji ne vjeruju da će pred Allaha stati nastradaće kad im iznenada Čas Sudnji dođe, i reći će: 'O, žalosti naše, šta smo sve na Zemlji propustili!' i grijehe svoje će na leđima svojim nositi, a užasno je ono što će uprtiti! Život na ovom svijetu je samo igra i zabava, a onaj svijet je, zaista, bolji za one koji se Allaha boje. Zašto se ne opametite?" En'am 27-32

Tada ništa neće koristiti nevjerniku i nema mu spasa. Kaže Uzvišeni: **"Ni od jednog nevjernika koji umre kao nevjernik doista se neće primiti kao otkup ni sve blago ovoga svijeta, njih čeka patnja bolna i njima niko neće pomoći." Ali Imran 91.**

Ponižavajuće je za čovjeka i nepravda u pogledu njegovog Gospodara da ne zna zašto je stvoren i ko ga načini i sve blagodati mu daje. Sve upućuje na Uzvišenog Stvoritelja i našu dužnost da mu hvalu i zahvalnost iskazujemo. Svi propisi koje odredi da se po njima vladamo su opet nama od koristi i časti i zaštita naša od onoga što nam ne dolikuje. Tako biva očuvana čovjekova vjera, život, čast, razum i imetak. Ovaj svijet je njiva ahireta, pa što na njoj sijemo tamo ćemo požnjeti. To ne znači zanemarivanje ovosvjetskog života i povlačenje iz njega već aktivno učestvovanje u njemu na putu do ahireta u skladu sa propisima našeg Veličanstvenog Gospodara. Kaže Uzvišeni: **"i nastoj da time što ti je Allah dao stekneš onaj svijet, a ne zaboravi ni svoj udio na ovom svijetu i čini drugima dobro, kao što je Allah tebi dobro učinio i ne čini nered na Zemlji, jer Allah ne voli one koji nered čine." Kasas 77.**

Kao što živimo, tako ćemo i umrijeti, a kao što smo nastali, a nismo bili ništa isto tako ćemo biti proživljeni nakon naše smrti. Svaki čovjek u svojoj bliskoj prošlosti nije bio ni pomena vrijedan. Kaže Uzvišeni: **"Zar je to davno bilo kad čovjek nije bio pomena vrijedan?" Insan (Dehr) 1**

I kaže u jednostavnom logičnom odgovoru čovjeku podsjećajući ga na prvo stvaranje: **"Čovjek govori: 'Zar ću kad umrem zaista biti oživljen?' A zar se čovjek ne sjeća da Smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa." Merjem 66-67.**

Neopisiva je moć i mudrost Gospodara našeg. On nam potanko opisuje kako nas stvori da bismo iz toga pouku crpili i bili svjesni da ćemo se Njemu Uzvišenom vratiti. **"O ljudi kako možete sumnjati u oživljenje, - pa, Mi vas stvaramo od zemlje, zatim od kapi sjemena, potom od zametka, zatim od grude mesa vidljivih i nevidljivih udova, da vam pokažemo moć Našu! A u materice smještamo šta hoćemo, do roka određenog, zatim činimo da se kao dojenčad rađate i da poslije do muževnog doba uzrastete; jedni od vas umiru, a drugi duboku starost doživljavaju, pa začas zaboravljaju ono što znaju." Hadždž 5,** i kaže Uzvišeni iznoseći čovjeku nepobitne dokaze o mogućnosti njegovog proživljenja: **"Kako čovjek ne vidi da ga Mi od kapi sjemena stvaramo, a on je otvoreni protivnik, i Nama navodi primjer, a zaboravlja kako je stvoren, i govori: 'Ko će oživjeti kosti?, kad budu**

istruhle?' Reci: 'Oživjeće ih Onaj koji ih je prvi put stvorio; on dobro zna sve što je stvorio, Onaj koji vam iz zelenog drveća vatru stvara i vi njome ložite.' Zar Onaj koji je stvorio nebesa i Zemlju nije kadar da stvori njima slične? Jeste, On sve stvara i On je Sveznajućí; a odredba Njegova, kada On nešto hoće, samo je da tome rekne: 'Budi!' – i ono biva. Pa neka je hvaljen Onaj u čijoj ruci je vlast nad svim, Njemu ćete se vratiti!« Jasin 77-83

A nakon proživljenja biće veliki Sud čiste pravde da se vidi šta je ko namjeravao, radio i govorio. I kaže: **Bogatstvo i sinovi su ukras u životu na ovom svijetu, a dobra djela, koja vječno ostaju, biće od Gospodara tvoga bolje nagrađena i ono u što se čovjek može pouzdati. A na Dan kada planine uklonimo, i kad vidiš Zemlju ogoljenu – a njih smo već sakupili nijednog nismo izostavili -, pred Gospodarom tvojim biće oni u redove izloženi: 'Došli ste Nam onako kako smo vas prvi put stvorili, a tvrdili ste da vam nećemo vrijeme za oživljenje odrediti.' I Knjiga će biti postavljena i vidjećete grješnike prestravljene zbog onog što je u njoj. 'Teško nama!' – govoriće – 'kakva je ovo knjiga, ni mali ni veliki grijeh nije propustila, sve je nabrojala!' – i naći će upisano ono što su radili. Gospodar tvoj neće nikome nepravdu učiniti." Kehf 46-49, i kaže: "Nebo i Zemlju i ono što je između njih nismo uzalud Mi stvorili, to je pretpostavka nevjernika, a teško nevjernicima od vatre. Zar ćemo učiniti one koji vjeruju i čine dobra djela kao one koji nered prave na Zemlji, Zar da postupamo sa bogobožnima kao sa razvratnicima." Sad 27-28**

Zato pametan i razborit sebe u toku ovosvjetskog života preispituje i priprema odgovor za taj dan. On je svjestan činjenice da ga njegov Stvoritelj prati i nadgleda te se ustručava Njega Uzvišenog, pa ako i nekada zbog svoje slabosti i šejtanovih spletki i pogriješi, on pohita da se ispravi i pokaje.

Put jednog muslimana iskreno predanog Gospodaru svome jeste da sazna istinu i odredbu objavljenu od Uzvišenog Allaha i da po tome radi, druge tome podučava, to brani od nasrtaja zlonamjernika i za to se zalaže. Naš put je put čistog i izvornog znanja i rada po njemu, te strpljenja, izdržljivosti i ustrajnosti. Često musliman nailazi na poteškoće ispravno vjerujući, pridržavajući se propisa i prave vjere i šireći islam među ljudima. To nas ne smije pokolebati, jer takav je Allahov zakon, da će onaj ko se zalaže za vjeru biti stavljen na provjeru kako bi se pokazala njegova iskrenost i učvrstio u istini.

Djela učinjena bez izvornog i čistog znanja mogu biti pogrešna, kao što je pokuđeno ne slijediti ono što se zna. Musliman se mora odlikovati nad drugima po svom znanju Allahovih propisa i radu po njima. On je živi primjer ljudima kako treba postupati i svoj život urediti u skladu sa voljom Uzvišenog Allaha. Mi ne smijemo sebi dozvoliti da razlika između nas i drugih bude samo po imenima. Ako se neko deklarirao muslimanom on je dužan pridržavati se pravila i uslova ovog časnog imena, te se čuvati svega što je u suprotnosti njegovoj ili mu ne dolikuje. Naša vjera je iz ubjeđenja, a ne puko nasljedstvo naših predaka bez njegovog shvatanja i iskrenog prihvatanja, a naš rad uvijek moramo preispitivati da li je samo u ime Uzvišenog Allaha.

Izvori naše čiste vjere su Kur'an – Allahova riječ i uputa ljudima koja ostaje izvorna do Sudnjeg dana, i sunnet – praksa Resulullaha s.a.v.s. koji je došao do nas vjerodostojnim predajama. Ashabi – najbolja generacija muslimana su ove

izvore ispravno shvatili, po njima radili, za njih se borili i zalagali, njih branili i na najbolji način nam ih prenijeli i predali.

Ova vjera je isključivo pravo Allaha dž.š. i niko nema pravo da je mijenja. Objavljeni propisi su trajni i važeći za sve generacije ljudi i na svakom mjestu do Sudnjeg dana. Ulema – islamski učenjaci su nasljednici Allahovih poslanika te smo dužni prihvatiti ono čemu nas poučavaju. Dva su osnovna svojstva koja se moraju naći pri ulemi, to je ilm ili čvrsto i izvorno znanje temelja vjere, Kur'ana i sunneta i onoga što je izvedeno iz toga na osnovama tumačenja prvih triju najboljih generacija muslimana jer su oni svjedoci Objave i učesnici događaja povodom kojih je objavljen Kur'an i najbolje poznaju Poslanika s.a.v.s. i njegove riječi i postupke; kaže Uzvišeni: **"I nipošto ne slijedite put onih koji ne znaju." Junus 89**

Zatim kaže: **"Mi smo tebe učili da ideš zakonom jednim u vjeri, pa ga ti slijedi, a nemoj slijediti strasti onih koji ne znaju, oni te zbilja od Allaha nimalo odbraniti ne mogu." Džasije 18-19**, i takvaluk – bogobojaznost, tj. ono što čisto i čvrsto zna da ispravno prenosi ljudima i da mu djela nisu u suprotnosti sa onim čemu podučava.

Kaže Uzvišeni: **"I slijedi put onoga koji se iskreno obraća Meni"**

Lukman 15.

Ovaj svijet je samo prolazna stanica na putu do ahireta i ovo nam je jedina neponovljiva prilika da radimo i zaradimo za vječni svijet. Cilj našeg cjelokupnog života jeste da budemo našem Stvoritelju u pokornosti, što obuhvata sva naša djela kako unutrašnja tako i vanjska. Mi smo počašćeni time što nam se Uzvišeni, kao čovječanstvu, obratio svojim govorom preko Svoga Poslanika Muhammeda s.a.v.s. koji dođe u nizu Njegovih poslanika i vjerovjesnika kao njihov pečat, i što nam je ukazao na pravi put, put sreće i spasa.

Izlazak iz problema današnjice jeste samo u poznavanju i pridržavanju izvornog islama kroz Kur'an i sunnet slijedeći osvjedočenu ulemu Ehli sunneta i džema'ata i u zajedničkom ulaganju napora ovog ummeta na proširenju Allahove Riječi i Objave, te u odbrani iste.

Allahova dž.š. pomoć je uz one koji pomažu Njegovu čistu vjeru i zalažu se za nju. Naša dužnost i obaveza jeste da pomognemo islam i radimo na njegovom širenju, svako prema svome znanju i mogućnostima. Ovaj svijet prolazi kao što je prošao onima prije nas, pa ćemo iza toga stati pred svog Uzvišenog Gospodara i nakon polaganja računa naći ono što smo radili prije. Pametan nikada neće zamijeniti vječno za prolazno niti bezvrijedno za neprocjenljivo.

Hafiz Mr. sci. tefsira Muhamed Porča